

Για ένα Αριστερό Αγωνιστικό Προεδρείο στην Ο.Ε.Ν.Γ.Ε. Να μη χαθεί η ιστορική ευκαιρία

Του Κώστα Γιαννάκενα,

Γεν. Γραμματέα της Ε.Ι.Ν.Α. & Μέλος Γ.Σ. της Ο.Ε.Ν.Γ.Ε.

(25/2/2010)

Είναι μια ιστορική ευκαιρία να απαλλαγούμε από το δικομματικό προεδρείο που τόσα χρόνια σφετεριζόταν και εμπόδιζε την όποια διεκδικητική πρωτοβουλία στην Ο.Ε.Ν.Γ.Ε., μια ιστορική ευκαιρία να απαλλαγούμε από τους εμπνευστές του επιδόματος εφημερίας που αφού το καταψήφισε δύο φορές η Γ.Σ. της Ο.Ε.Ν.Γ.Ε. μετά χρειάστηκε να μαζευτούν υπογραφές για την διενέργεια Έκτακτου Συνεδρίου προκειμένου να μη βρεθούμε σήμερα με επίδομα εφημερίας!

Είναι μια ιστορική ευκαιρία να απαλλαγούμε από ένα δικομματικό προεδρείο όπου ο Τσούκαλος αρέσκεται να τονίζει εμφατικά πως αυτός ήταν εκείνος που "κέρδισε την Κλαδική Συμφωνία" και δη με τον "αγώνα του" 🤔

Οι ιδεολογικές διαφορές μεταξύ των παρατάξεων της Αριστεράς είναι υπαρκτές. Το ίδιο και οι διαφορές κομματικής κατεύθυνσης. Ωστόσο, πέρα από τις διαφορές αυτές δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ποίος είναι ο σκοπός ύπαρξης της Ο.Ε.Ν.Γ.Ε. Η Ομοσπονδία εντάσσεται στον συνδικαλιστικό χώρο και δεν πρέπει να είναι μικρογραφία του Κοινοβουλίου. Σαφώς και οι όποιες αποφάσεις στηρίζονται σε πολιτικές αλλά πάνω απ' όλα είναι η προάσπιση των συμφερόντων του κλάδου που εκπροσωπείται από την Ο.Ε.Ν.Γ.Ε.

Και το συμφέρον μας αυτή τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή είναι η ανατροπή του σάπιου δικομματικού προεδρείου προκειμένου να προκύψει ένα προοδευτικό και αγωνιστικό προεδρείο που να μη δημιουργεί το άγχος του ξεπουλήματος και των ιδιοτελών διαβουλεύσεων "κάτω από το τραπέζι".

Οι νοσοκομειακοί γιατροί χρειάζονται και ΑΠΑΙΤΟΥΝ μια μαχητική Ομοσπονδία. Μια Ομοσπονδία που δεν θα έχει ιδιοτελείς ή κομματικές αναστολές στις διεκδικήσεις του κλάδου!

Αυτό δεν μπορεί να γίνει με παρατάξεις που προσέρχονται στο πρώτο μετασυνεδριακό Γενικό Συμβούλιο με 2 ώρες "καθυστέρηση" (ΠΑΣΚ-Ι) ή που πάνε "για ουζάκια" και "πάρτε τηλέφωνο όταν έρθουν οι άλλοι" (ΔΗΚΝΙ).

Δεν μπορεί να γίνει με παρατάξεις που υποστηρίζουν ότι όλα βαίνουν καλώς (!!!) και ότι "δεν έχουμε πρόβλημα προσωπικού... έχουμε τόσους γιατρούς που δεν

φτάνουν οι καρέκλες να καθίσουν" (!!!). Εμείς θέλουμε ένα Προεδρείο που θα αγωνιστεί για ουσιαστικά ζητήματα - για τις ελλείψεις σε καρέκλες ας το κάνει άλλος....

Κρυφά τα ψέματα, αν η ΔΗΠΑΚ δεν στηρίζει την ανάδειξη ενός Αριστερού Προγραμματικού Προεδρείου αυτό δεν είναι εφικτό να γίνει πραγματικότητα και η μοναδικής και ιστορικής σημασίας αυτή εξέλιξη χάνεται. Δεν θεωρώ ότι μπορεί η όποια αριστερή παράταξη να αρνηθεί το καθήκον της αυτή τη στιγμή και κάτω από αυτές τις συγκυρίες. Θεωρώ όμως ότι η πολιτική ευθύνη της μη στήριξης αυτής της ανατροπής του δικομματισμού είναι πολύ μεγάλη.

Δεν το θεωρώ σοβαρότητα να "διαφωνούν" οι αριστερές παρατάξεις όταν λένε οι μεν "1 εφημερία τη βδομάδα" και οι δε "4 εφημερίες το μήνα". Αυτά δεν είναι θέματα αρχής - τα θέματα αρχής τα σέβομαι όσο τίποτε άλλο. Δεν είναι άλλωστε μια "επίθεση φιλίας" προς τη ΔΗΠΑΚ αλλά ένα κάλεσμα να απαλλαγούμε από αυτούς που ΟΛΟΙ τους έχουμε κατακρίνει και που ΟΛΟΙ ξέρουμε πολύ καλά το πως λειτούργησαν και λειτουργούν. Οι αριστερές παρατάξεις δεν ξεπουλάνε την ιδεολογική τους ταυτότητα όταν συνδράμουν σε ένα κοινό αγώνα αλλά προτάσσουν την αντίθεσή τους σαν μια πυγμή. Τις ιδεολογικές τους διαφορές τις διατηρούν αλλά δεν δίνουν το περιθώριο στον αντίπαλο να βασίζεται στις διαφορές αυτές για να εξασφαλίζει τον διχασμό.

Σέβομαι απόλυτα τις αρχές της ΔΗΠΑΚ αλλά δεν μπορώ να συμφωνήσω ότι η επιλογή της απομόνωσης έχει να προσφέρει κάτι στον αγωνιζόμενο ιατρικό κλάδο αυτή τη στιγμή που αυτή τη στιγμή βάλλεται όσο ποτέ άλλοτε.

Να μη σας κουράζω άλλο. Το ζητούμενο είναι απλό: στήριξη ενός αριστερού και αγωνιστικού προεδρείου με σκοπό την απαλλαγή από την δικομματική ηγεσία της Ομοσπονδίας. Σεβαστές οι όποιες πολιτικές και ιδεολογικές διαφορές των παρατάξεων και τις οποίες άλλωστε δεν τις εγκαταλείπει καμιά παράταξη παρά συνεχίζει να αγωνίζεται για αυτές.

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς,

[Κώστας Γιαννάκενας](#)